

I Sukkerværdi staar det danske Budderfucker over eller lig med de stotste Fariner; den Fordel, der er tilstaaet os ved at Grændsen er sat til Nr. 19 holl. Std., er vel begrundet, kun en simpel Retfærdighed overfor den Maade, hvorpaa det indenlandske Fabrikat todbehandles, i Sammenligning med det udenlandske Produkt.

De engelske og stotste Fabrikater kunne nemlig med Lethed ved Blanding fremstille deres Vare nøiagtig svarende til de hollandske Standard Nummere, medens vi, der maa fortolde det her tilvirkede Sukker umiddelbart fra Centrifugen, absolut maa have et Nummer at løbe paa, for med Sikkerhed at kunne fremstille en ligesaa lys Vare som de fremmede Fabrikater kunne indføre; naar Hensyn tages til, at Varens Udseende, ved hvilken Lysheden atter spiller største Rolle, næsten udelukkende betinger dens lette Afsetning, vil det være indlysende, at den baade for Landet og Industrien lige vigtige Fabrikation vil bukke under i Kampen med dens begunstigede udenlandske Konkurrenter, der desuden have den Fordel at kunne fremstille deres Fabrikat af tydst ved Udførselen præmieret Raafucker, og indføre det her i Landet til samme Lold som Raafucker, uden Hensyn til den Raffinering, som det har gennemgaaet.

Det er Fremstillingen af det danske Budderfucker og den succesfve Erobring af de stotste Fariners Marked, der har sat os i Stand til at anlægge de 2 store Fabrikter i Stege og ved Askens; vi kunne under de nuværende Forhold i Udlandet paa Sukkerbeskatningens Omraade, der affkære os fra enhver Exportforretning og Deltagelse i Salget paa det store Verdensmarked, kun imødeje en Standsning af Driften af disse Fabrikter og dermed i Forbindelse staaende Koedyrkning, saafremt vi blive berøvede det med store Offre tilkæmpede Afsetningsomraade, som ovenfor berørt.

Det vil efter vor Formening tilmed blive endnu vanffeliger for Loldvæsenet at dømme, om en Vare er over eller under Nr. 19 holl. Std., end over eller under Nr. 18, idet jo lysere Farven er, eller rettere jo mindre Farve Varen besidder, jo større bliver Vanffeligheden; i saa Henseende ville alle Parter være bedre tjente med, at Grændsen jattes ned til Nr. 17 end op til Nr. 19.

Vi tillade os derfor at andrage om, at den hidtil bestaaende Indførselstold af 13.5 Dre for raffinerede Sukkere (Løbe-Nr. 148) bibeholdes, i Stedet for den foreslaede, der er anjat til 12.5 Dre, og om, at Farvegrændsen for pulveriseret Sukker, der indføres efter Løbe-Nr. 149, maa sættes til Nr. 17 eventuelt Nr. 18 holl. Std., i Stedet for som foreslaaet Nr. 19, hvorved, i Henhold til Ovenstaaende, den bestaaende Lov om Beskatning af indenlandsk Koesukker paavirkes i en for den indenlandske Industri meget skadelig Retning.

Kjøbenhavn, den 4de Decbr. 1889.

Erhbødigst

Attieselskabet De danske Sukkerfabrikter.

Carl Gammeltoft.

G. A. Hagemann.